

חוק מועצת הפירות (ייצור ושיווק), תשל"ג-1973 *

פרק ראשון: פרשנות

1. בחוק זה –
- "איסום" – לרבות החסנה;
 - "השרים" – שר החקלאות ושר המסחר והתעשייה;
 - "המועצה" – מועצת הפירות שהוקמה לפי סעיף 2 (א);
 - "ועדת מכסות" – הועדה שנתמנתה לענין סעיף 22 (א);
 - "ועדת ערר" – הועדה שנתמנתה לענין סעיף 23 (ג);
 - "חוק זה" – לרבות תקנות והוראות שניתנו על פיו;
 - "מגדל" – אדם העוסק בייצור פירות או אגודה שיתופית שחברים בה העוסקים בייצור פירות;
 - "מכסה משותפת" – מכסת ייצור לאגודה שיתופית שהיא משותפת לכל חבריה כאמור בסעיף 24 (א);
 - "מכסת נטיעה אישית" – כאמור בסעיף 21 (ב);
 - "מין של פירות" – כולל זן של פירות, לסוגיהם;
 - "פירות" – כמפורט בתוספת, אך למעט פרי הדר;
 - "שנת כספים" – תקופה בת שנים עשר חדשים רצופים המתחילה במועד שקבעו השרים.

הגדרות

פרק שני: מבנה המועצה

2. (א) מוקמת בזה מועצה לייצור פירות ולשיווקם (להלן – מועצת הפירות).
- (ב) השרים רשאים לכלול בתחום תפקידיה וסמכויותיה של מועצת הפירות גם ענבי יין וגם זיתים מזונים סוריים, ורשאים הם, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, בצר שיפורסם ברשומות, להקים לענפים אלה מועצות נפרדות – מועצת היין ומועצת הזיתים.
- (ג) משהוקמה מועצת יין או מועצת זיתים לפי סעיף קטן (ב), יהיו תפקידיה וסמכויותיה כשל מועצת הפירות, בשינויים המחוייבים לפי הענין, ובנוסף לכך רשאית היא, בכפוף לכל הוראה שיתן השר, לקבוע כללים לשם –
- (1) הסדרת הייצור, השיווק והיצוא של ענבי יין ומשקאות משכרים, או שמן ושמן זיתים, לפי הענין;
 - (2) קביעת דרכי בקורת של הייצור על כל שלביו.

הקמת המועצה

3. (א) המועצה היא תאגיד כשר לכל זכות, חובה ופעולה משפטית.
- (ב) המועצה לא תחלק רווחים וכל הכנסותיה העודפות על הוצאותיה יכנסו לקרנות שמטרתיהן אושרו בידי השרים.

המועצה-תאגיד
שאינו נושא
רווחים

4. (א) השרים ימנו את חברי המועצה ומספרם לא יעלה על שלושים וחמישה, ובהם בציגי הממשלה, שמספרם לא יעלה על שלושה, ונציגי ציבור.

הרכב המועצה,
מינויה והחברות
בה

* נחקבל בכנסת ביום כ"ה בתמוז תשל"ג (25 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 867, תשל"ג, עמ' 42.

(ב) נציגי הציבור כמועצה יהיו —

(1) נציגי המגדלים ומספרם יהיה לפחות מחצית מכלל חברי המועצה;

(2) נציגים של יצרני מוצרי מוצרי פירות, של סוחרי פירות ושל צרכנים ומספר כולם לא יעלה על רבע מכלל חברי המועצה.

(ג) השרים רשאי לקבוע שאחד מנציגי הציבור יהיה נציג של ההסתדרות הציונית העולמית — הסוכנות היהודית לארץ ישראל.

(ד) השרים, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יקבעו בתקנות את דרכי מינוי חברי המועצה וכן העילות לביטול מינויים כאמור; נציגי הציבור במועצה יתמנו מתוך רשימות שיוגשו לשרים מאת ארגונים שהם לדעת השרים ארגונים יציגים לאותו ענין.

(ה) תקופת כהונתם של חברי המועצה היא ארבע שנים, אולם הם יסיפו לכהן עד שיתמנו חברים לתקופת הכהונה החדשה, ובלבד שלא יסיפו לכהן כך לתקופה העולה על שלושה חדשים; חבר המועצה יכול לשוב ולהתמנות כחבר בה.

(ו) השרים רשאים למנות ממלא מקום לחבר המועצה, שיכהן במקום חבר בהעדרו או כשנבצר ממנו באופן זמני לכהן בתפקיד זה; מינוי ממלא מקום יהיה מרשימת המועמדים שמתוכה נתמנה החבר שבמקומו הוא בא.

מינוי יושב-ראש
המועצה וסגנו

5. (א) שר החקלאות ימנה את יושב-ראש המועצה, ושר המסחר והתעשייה את סגן היושב-ראש; שניהם יהיו מבין חברי המועצה.

(ב) את ישיבות המועצה ינהל היושב-ראש, ובהעדרו — הסגן; בהעדר יושב-ראש המועצה וסגנו, יבחרו חברי המועצה הנוכחים את יושב-ראש הישיבה מבין נציגי הממשלה הנוכחים בישיבה.

6. (א) מבין חוקי לישיבת המועצה הוא נוכחותם של יותר ממחצית מספר חברי המועצה כשביניהם נציג של הממשלה.

(ב) לא היה מבין חוקי מחמת העדרו של נציג הממשלה, תידחה הישיבה שבוע ימים; היה המועד שנדחה חל ביום מנוחה, כמשמעותו בפקודת ימי מנוחה, תש"ח—1948¹, תקריים הישיבה למחרת; בישיבה נדחית כאמור תהיה מחצית חברי המועצה מבין חוקי אף בהעדר נציג הממשלה.

החלטות המועצה

7. (א) החלטות המועצה יתקבלו ברוב דעות של המצביעים; היו הדעות שקולות, תהיה ליושב-ראש דעה מכרעת; הנמנעים לא יובאו במנין לא לחיוב ולא לשלילה.

(ב) היושב ראש בישיבת המועצה רשאי לקבוע כי החלטה פלונית באותה ישיבה לא תקבל תוקף מיד, כדי שהשרים יוכלו לחוות דעה עליה; הודיע אחד השרים למועצה על התנגדותו להחלטה תוך עשרה ימים מהישיבה, לא תקבל ההחלטה תוקף אלא אם אישרה אותה המועצה שנית ברוב של שני שלישים של הנוכחים אף בהעדר נציג הממשלה, ובלבד שנכחו בה לפחות מחצית חברי המועצה; לא הודיעו השרים על התנגדותם כאמור תוך עשרה ימים, תקבל ההחלטה תוקף בתום תקופה זו; האמור בסעיף קטן זה אינו בא לגרוע מסמכותם של השרים או אחד מהם לאשר החלטות המועצה אם ההחלטות טעונות אישורם לפי הוראות חוק זה.

(ג) החלטת המועצה בישיבה נדחית כאמור בסעיף 6 (ב) שנתקבלה שלא בהשתתפות נציג הממשלה תובא לידיעת השרים; הודיעו השרים למועצה על התנגדותם להחלטה תוך

¹ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 4, עמ' 12.

שבעה ימים מהיום שהובאה לידיעתם, לא תקבל ההחלטה תוקף אלא אם אישרה אותה המועצה שנית ברוב של שני שלישים של הנוכחים; לא הודיעו השרים על התנגדותם כאמור תוך שבעה ימים, תקבל ההחלטה תוקף בתום תקופה זו.

(ד) הודעות על קיום ישיבות המועצה יישלחו לחברים לפחות שבעה ימים לפני מועד כל ישיבה.

8. המועצה תקבע סדרי דיוניה וזכות החתימה בשם המועצה, הכל במידה שלא נקבעו בחוק זה.

סדרי הדיון
במועצה

9. המועצה, באישור השרים, תמנה את מנהל המועצה מבין חברי המועצה או שלא מביניהם, ובלבד שלא יתמנה מנהל מבין חברי המועצה אלא על פי החלטה ברוב של שלושה רבעים.

מנהל המועצה

10. (א) למועצה יזויה ועד פועל של לא יותר מ-13 חברים; השרים ימגו שלושה מהם מבין נציגי הממשלה; יושב-ראש המועצה וסגנו ישמשו גם יושב ראש וסגן יושב-ראש של הוועד הפועל; המועצה תמנה את יתר חברי הוועד הפועל מבין חברי המועצה שאינם נציגי הממשלה, ובלבד שמספר נציגי המגדלים בוועד הפועל יהיה כפל מספר נציגי הציבור האחרים.

ועד פועל

(ב) המועצה תקבע את נהלי העבודה של הוועד הפועל, והוראות סעיפים 5 עד 7 יחולו על הוועד הפועל בתיאומים לפי הענין.

פרק שלישי: תפקידים וסמכויות

11. אלה תפקידי המועצה:

תפקידי המועצה

- (1) לפתח, לעודד ולבסס את ענף הפירות, לרבות שיפור שיטות העיבוד, להעלות את פריון העבודה ולעשות כל פעולה אחרת כיוצא באלה שיש בה כדי לתרום לפיתוח ולביסוסו של ענף הפירות;
- (2) להבטיח מחיר הוגן למגדלים;
- (3) לנקוט אמצעים להקטנת הוצאות הייצור והשיווק;
- (4) להבטיח הספקה סדירה של פירות ובמחירים נאותים לאוכלוסיה;
- (5) לעודד וליזום מחקרים הקשורים בענף הפירות ובמוצריהם, לרבות מחקרי שווקים, מחקרים בדבר שיטות שיווק ואריזה ומחקרים כיוצא באלה;
- (6) להסדיר את הייצור ואת השיווק בארץ ובחוץ לארץ של כל מין פירות ששר החקלאות קבעו בהודעה ברשומות.

12. (א) המועצה תהיה נציג ענף הפירות כלפי הממשלה ותייעץ לה בכל נושא שהוא בתחום תפקידי המועצה.

סמכויות המועצה
לביצוע תפקידיה

(ב) המועצה מוסמכת לעשות כל פעולה לביצוע תפקידיה ובכלל זה –

- (1) קניה ומכירה של חמרים וציוד הדרושים לייצור הפירות ולשיווקם, לרבות רכישה וייבוא של חמרי השבחה, זרעים, שתילים, דשנים, חמרי ריסוס וחמרי אריזה; אולם אין כאמור כדי להקנות למועצה זכות ייחודית לגבי קנייתם או מכירתם של מוצרים אלה;
- (2) באישור השרים – לקבל הלוואות ומקדמות למימון פעולות שבתחום תפקידיה וליתן ערובות ושעבודים שוטפים או קבועים על רכוש;

(3) באישור השרים – ליתן הלוואות וסיוע בכל דרך למימון פעולות שבתחום תפקידיה ולקבל ערובות ושעבודים;

(4) לשעבד תוצרת חקלאית שנמסרה לה לשיווק או תמורתה בשעבוד קבוע או שוטף, ובלבד שניתן על כך אישור מאת שר החקלאות או מי שהשר הסמיכו לכך.

(ג) המועצה רשאית למנות ועדות שימליצו בפניה בענינים או כסוגי ענינים שתקבע המועצה; החברים בוועדות יהיו מבין חברי המועצה או שלא מביניהם ובלבד שחבר אחד לפחות יהיה מנציגי הממשלה במועצה.

פעולות הדברה ומניעת מזיקים

13. (א) המועצה רשאית, באישור השרים, ליזום ולכצע בשביל מגדלים ועל חשבונם, בין בהסכמתם ובין ללא הסכמתם, פעולות להדברתם או למניעתם של מחלות ומזיקים המאיימים לדעתה על יכול הפירות או על המטעים, ותהיה רשאית להטיל על מגדל חלק יחסי של ההוצאות לפי השטח המוחזק בידו או כמות הפרי שייצר; פעולות לפי סעיף זה להדברה או למניעה של מחלות ומזיקים ייעשו בהתאם להוראות חוק הגנת הצומח, תשט"ז – 1956².

(ב) הפועל מטעם המועצה לביצוע המטרות האמורות בסעיף קטן (א) יהא רשאי להיכנס לכל שטח ולעשות בו כל פעולה הדרושה לכך.

(ג) המועצה תקבע את הדרך לחיוב המגדלים בתשלום בעד פעולות ההדברה והמניעה ולגבייתו, לרבות גביה כדרך שבה גובה המועצה היטלים שהטילה לפי הוראות חוק זה.

(ד) החלטות המועצה לפי סעיף זה, לרבות דרכי הטלת ההוצאות על המגדלים, יפורסמו ברשומות, וכל מגדל הרואה עצמו נפגע בהחלטה כאמור יהיה רשאי לערור עליה לפני ועדת ערר שנקבעה לענין סעיף 23 תוך שלושים יום מיום שנמסרה לו החלטה; ועדת ערר רשאית לאשר את ההחלטה או לשנותה ואין אחר החלטתה ולא כלום; הערר על החלטת המועצה לא יעכב את ביצועה אלא אם הועדה הורתה לעכבה.

14. (א) המועצה רשאית לפרסם את פירות ישראל בארץ ומחוצה לה, ולעשות כל פעולה אחרת כיוצא בזה שיש בה לדעתה כדי לתרום להרחבת היקפו של שיווק הפירות, וכן רשאית היא להטיל פיקוח על דרכי הפרסומת הניתנת לפרי הישראלי על ידי אחרים ולהסדיר לפי ראות עיניה.

(ב) המועצה רשאית לחייב מגדלים או משווקים כסימון הפעולות המגויות בסעיף קטן (א); בדרך או בשיטה ששר החקלאות, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, קבע בתקנות, ייכול שהחייב יהיה כללי או מסווג.

סמכויות השמורות למועצה בלבד

15. סמכויות אלה שמורות למועצה בלבד:

(1) החלטה בדבר תקציב המועצה;

(2) מינוי ועדת בקורת;

(3) מינוי מנהל למועצה;

(4) קביעת כללים;

(5) כל סמכות אחרת שהמועצה החליטה לשמור אותה לעצמה בלבד.

² ס"ח תשט"ז, עמ' 79.

16. המועצה רשאית, באישור השרים, לייסד תאגידים או להשתתף בכל תאגיד בדרך שתיראה לה אם הדבר דרוש לשם קידום מטרתיה. ייסוד תאגידים
17. קיומם של מועצה, של הוועד הפועל שלה או של ועדה מוועדותיה ותוקף החלטותיהם, לא ייפגעו מחמת פינוי גוקומו של חבר או מחמת פגם במינויו. קיום סמכויות
18. כל דבר שהמועצה רשאית על פי הוראות חוק זה להסדירו או להתיר ביצועו, רשאית היא להתנות ביצועו בתנאים שתקבע, להגבילו או לאסרו, ורשאית היא להתלות או לבטל הרשאה או היתר שנתנה בקשר לביצוע כל פעולה. סמכויות עור
19. (א) הוועד הפועל יבצע החלטות המועצה וינהל על פיהן את עניניה, ימלא תפקידים שהטילה עליו ויהא מוסמך להשתמש בענינים אלה בכל סמכויותיה, חוץ מן הסמכויות השמורות לה בלבד. תפקידי הוועד הפועל וסמכויותיו
- (ב) הוועד הפועל רשאי להטיל מזמן לזמן על אחד או אחדים מחבריו או מחברי המועצה תפקידי ביצוע בכפוף להחלטותיו.
- (ג) על פי בקשת שלישי מחברי הוועד הפועל המשתתפים באותה ישיבה יועבר כל ענין הנדון בו לדיון ולהכרעה במליאת המועצה; בקשה כאמור תוגש ליושב-ראש באותה ישיבה.

פרק רביעי: הסדר נטיעה וגידול פירות

20. המועצה רשאית – בכפוף להחלטות שר החקלאות – לקבוע כללים הנוגעים לתכנון הנטיעה של פירות או של מין פירות פלוני בענינים המפורטים להלן: כללים לתכנון הנטיעה
- (1) הסדרת הנטיעה של מטעי פירות ממין מסויים, לפי עונות או אזורים או לפי יעדי תכנון אחרים;
- (2) הסדרת ייצורו של חומר ריבוי, קיצוב אמצעי הייצור או הגבלתם בכל דרך אחרת, לרבות פיקוח על פעולות משתלות והסדרת הייצור בהן;
- (3) השכחת הייצור במטעי הפירות כדי להבטיח טיב, כמות והתאמה לדרישות הצרכן בשוק המקומי ובשוקי חוץ;
- (4) הסדרת האסיף, ההובלה וההחסנה של פירות והפיקוח עליהם;
- (5) קבלת נתונים מאת מגדלים בדבר מקומם, היקפם וסוגם של מטעים, הפירות שהם מייצרים ומועדי הייצור והוצאותיו.
21. (א) שר החקלאות יקבע את ההיקף הארצי של נטיעת מטעי פירות, והמועצה רשאית לייעץ לו בדבר היקף הנטיעה הארצי. קביעת היקף הייצור והנטיעה
- (ב) שר החקלאות רשאי לקבוע את חלוקת היקף הנטיעה הארצי למכסות נטיעה אישיות, בהתאם לאזורי הארץ, או בהתאם למצבם הכלכלי ושלבי פיתוחם והתפתחותם של סוגי משקים חקלאיים או של משק חקלאי מסויים, והוא רשאי לאצול מסמכויותיו לפי סעיף קטן זה, כולן או מקצתן, למועצה או לעובד מעוכדי משרדו, שיפעלו בהתאם להנחיותיו.
- (ג) לא יטע, לא ישתול ולא יזרע אדם מטעי פירות אלא אם נקבעה לו מכסה אישית ובהיקף שלא יעלה על אותה מכסה.
22. (א) לא הפעיל שר החקלאות סמכותו לפי סעיף 21(ב), ימנה, מבין חברי המועצה או שלא מבין חבריה, ועדת מכסות, ויהיו לה הסמכויות הנתונות לשר החקלאות לפי סעיף 21(ב), למעט סמכות האצילה. ועדת מכסות

(ב) החלטת ועדת מכסות חתומה ביד יושב-ראש הוועדה בדבר קביעת מכסת נטיעה אישית או בדבר סירוב לקבעה, תומצא למבקש באמצעות המועצה, ואם גשלה אליו כדואר רשום לפי מקום מגוריו הרגיל או מקום מגוריו האחרון או מקום עסקו הרגיל או מקום עסקו האחרון, יראה כאילו הומצאה לו בתום עשרה ימים מהיום שנמסרה כדואר.

23. (א) הרואה עצמו נפגע בקביעת מכסת נטיעה אישית לפי סעיף 22 או בסירוב לקבעה, רשאי לערור עליהם לפני ועדת ערר תוך חמישה עשר יום מיום שנמסרה לו ההחלטה.

(ב) ועדת ערר רשאית לאשר את מכסת הנטיעה האישית או לשנותה ואין לאחר החלטתה ולא כלום.

(ג) לענין סעיף קטן (א) ימנה שר החקלאות, לפי הצורך, ועדות ערר של חמישה חברים שלא מבין חברי המועצה או עובדיה; שלושה חברי ועדה וביניהם היושב-ראש יהיו מנין חוקי בישיבות ועדת הערר; מי שהוא חבר ועדת המכסות או שטרם חלפה שנה מיום שחדל להיות חבר בה, לא ישב בוועדת ערר.

(ד) חברי ועדת הערר יהיו: שניים עובדי משרד החקלאות, ושלושה שהמועצה המליצה עליהם ושאינם מבין חבריה או עובדיה; יושב ראש הוועדה יהיה עובד משרד החקלאות ולפחות אחד ממומלצי המועצה לא יהיה נציג המגדלים.

(ה) ועדת הערר תקבע את סדרי הדיון שלה במידה שלא קבע אותם שר המשפטים.

(ו) ועדת הערר תשלח את החלטתה בכתב לעורר.

מכסות משותפות
לאגודות שיתופיות

24. (א) אגודה שיתופית תייצג את חבריה לענין מכסות נטיעה אישיות ותיקבע לה מכסת נטיעה אחת שתהא משותפת לכל חבריה; האגודה רשאית לחלק את מכסת הנטיעה המשותפת, כולה או מקצתה, לחבריה למכסות נטיעה אישיות, ומשעשתה כן – תדווח על כך למועצה; אגודה שיתופית לא תחלק לחבריה מכסות נטיעה אישיות בשיעור כולל העולה על המכסה המשותפת שנקבעה לה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאית אגודה שיתופית, על פי החלטת האסיפה הכללית שלה, לבקש כי מכסות הנטיעה יוקצו לכל אחד מחבריה בנפרד, או לחלק מחבריה, או לאחדים מחבריה במשותף.

(ג) חבר האגודה השיתופית הרואה עצמו נפגע בקביעת מכסת נטיעה אישית לפי סעיף קטן (א), רשאי לערור עליה לפני ועדת ערר שנתמנתה לענין סעיף 23, ואין לאחר החלטתה ולא כלום.

הקטנת היקף
הנטיעה

25 (א) שר החקלאות רשאי בכללים להקטין שטחי המטעים של פירות בהיקף כללי, ומשהחליט כן – יקבע את ההקטנה לגבי מגדלים לפי שיעור יחסי ככל האפשר.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) לענין שיעור הקטנת שטחי המטעים של פירות לגבי מגדלים, רשאי שר החקלאות, אם ראה טעם לעשות כן, לקבוע את ההקטנה לפי המב-חנים שבסעיף 21(ב) ובשינויים המחוייבים לפי הענין.

(ג) שר החקלאות רשאי לאצול למועצה מסמכויותיו לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב), כולן או מקצתן; המועצה תפעיל את הסמכויות בהתאם להנחיות של שר החקלאות.

(ד) מגדל הרואה עצמו מקופח בקביעה לפי סעיף זה רשאי לערור עליה, תוך חמישה עשר יום מיום שנמסרה לו הודעה עליה, בפני ועדת ערר שנתמנתה לענין סעיף 23.

(ה) ועדת הערר רשאית לאשר את הקביעה שעליה הוגש ערר או לשנותה ואין לאחר החלטתה ולא כלום.

(ו) הודעה על קביעה בדבר הקטנת שטחי מטעים והודעה על החלטת ועדת ערר, לפי המקרה, יישלחו למגדל הנוגע בדבר.

26. (א) המועצה רשאית לקבוע בכללים כי פירות, או מין פירות פלוני, ישווקו ביש-ראל – באמצעות המועצה או שלא באמצעותה, כפי שקבעה המועצה – על ידי משווקים מורשים ובתנאים שנקבעו באותם כללים, ובלבד שאם הורשו משווקים כאמור, תובטח זכותם של המגדלים לבחור מתוכם משווק מורשה אחד לכל מיני הפירות או למין פירות פלוני, ולתקופת הצמדה של שנה אחת.

דרכי שיווק פירות ומשווקים מורשים

(ב) כללים שנקבעו בדבר שיווק פירות לפי סעיף זה לא יחולו על שיווק לתעשייה, אלא אם נקבע הדבר מפורשות בכללים.

(ג) החליטה המועצה על שיווק באמצעות משווקים מורשים, תקבע בכללים את דרכי הרשאתם ותנאי ההרשאה.

(ד) אדם שהמועצה סירבה להרשותו לענין סעיף זה, רשאי לערור על כך לפני ועדה של שלושה שימנה אותה שר המשפטים; היושב ראש שלה יהיה חבר לשכת עורכי-הדין הכשיר להתמנות שופט בית משפט שלום; יתר חברי הועדה יתמנו על פי הצעת השרים ולפחות אחד מהם לא יהיה עובד המדינה.

(ה) נקבעו כללים לפי סעיף קטן (א) לא ישווק אדם פירות שלגביהם נקבעו כללים אלא אם הוא מורשה לכך על פי חוק זה.

27. משקבעה המועצה כללים לפי סעיף 26, יהא אדם חייב לשווק פירותיו בהתאם לאותם כללים בלבד, זולת אם נתנה לו המועצה היתר בכתב לנהוג אחרת; ההיתר יכול שיהיה כללי, או מיוחד למגדל פלוני, לסוג פלוני של מגדלים או למין של פירות, לתקופה מסויימת או לאזור מסויים, והמועצה רשאית להתנות את מתן ההיתר בקיום תנאים ככל שתראה לנכון.

שיווק בהתאם לקביעת המועצה

28. נקבעה לאגודה שיתופית מכסה משותפת, ישווק חבר אותה אגודה פירות רק באמצעות משווק מורשה שבחרה האגודה, זולת אם החליטה האגודה אחרת.

שיווק של חבר באגודה שיתופית

29. המועצה רשאית בכללים לקבוע –

סמכות המועצה להסדרת השיווק

(1) חובת הצמדה של כל מגדל למשווק מורשה שיבחר לו, בין לשיווק פירות בדרך כלל ובין למין מסויים של פירות, לרבות נהלי ההצמדה, תנאי ההצמדה וזכויות וחובות הכרוכים בה, ביטול ההצמדה, חובת המשווקים המורשים לקבל פירות מהמגדלים, ויישוב סכסוכים הנובעים מההצמדה אם בדרך של בוררות או בדרך אחרת ששר החקלאות קבע;

(2) סיווג פירות לסוגים שונים לפי הגודל, המשקל, הטיב או הצבע של הפירות או לפי כל בחינה אחרת, וקביעת תקנים מחייבים לגבי שיווקם;

(3) דרכי הטיפול בפירות, המיון, האריזה והסימון של פירות ופיקוח על פעולות אלה;

(4) חובת האיסוס של פירות בכתי קירור או במחסנים או באופן אחר, חובת הדיווח למועצה על פירות שאוסמו, על כמויותיהם, על בעליהם או המחזיקים

- בהם, ועל תנועת מלאי הפירות שבאיסום, והכל בטפסים שהמועצה תורה עליהם;
- (5) מכסות הפירות שמותר להביאם לשווקים ומועדי הבאתם, לפי כושר הקליטה של השווקים או דרגת ההכשלה של הפירות או לפי כל בחינה אחרת;
- (6) פירות או סוגים של פירות שמותר לשווקם בארץ במועדים מסויימים או המיועדים ליצוא בלבד;
- (7) הסדר להובלת פירות בצירוף תעודות משלוח ודרכי הפיקוח על הובלתם, לרבות מתן ערובה לכל תעודת משלוח, וכן זכותה של המועצה לחלט את הערובה אם לא קויימה הוראה מהוראות הכללים;
- (8) הגבלת הובלת פירות לשווקים בשעות מסויימות ביממה;
- (9) סדרי הזמנת פירות ממשווקים מורשים וממגדלים ומסירתם למועצה לשיווק;
- (10) סדרי הפיקוח על הסחר בפירות בכל שלביו;
- (11) חובת מגדלים ומשווקים לנהל רישום ולמסור דינים וחשבונות בטפסים שהמועצה תורה עליהם;
- (12) הכוונת פירות לשיווק, לתעשייה או למאכל בהתאם לסיווגם ולכמויות הפרי הניתנות לניצול באותה שעה לכל אחת מן המטרות האמורות, ובלבד שהכללים לגבי ענבי מאכל לייצור כוהל ייקבעו בהתייעצות עם שר האוצר או מי שהוא הסמיך לכך;
- (13) תקנים והוראות ותנאים בדבר הקמתם והפעלתם של בתי אריזה, מכני מיון ומיתקנים אחרים לטיפול בפירות, והתנאה שמיתקנים אלה לא יוקמו אלא על פי רשיון מאת המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

סמכויות המועצה
בשיווק

30. (א) לגבי פירות המשווקים באמצעותה מוסמכת המועצה –

- (1) לשווקם בדרך ובמקום שייראו לה ולקבוע את שיטת החלוקה של דמי הפדיון שקיבלה תמורתם ולקבוע לצורך זה – באישור השרים – שיטה של סיבולת לכל מין של פירות כפי שתמצא לנכון;
- (2) בכפוף להוראות סעיף 60 – לקבוע בכללים כיצד לנהוג בעדפי הפירות שנמסרו לה ושלדעתה אינם ניתנים לשיווק יעיל, וכיצד לשלם למגדלים, בעד פירות שנמסרו לה אף אם לא שווקו או שלא נמסרו לה אך נהגו בהם בהתאם להוראותיה, סכומים שתקבע בין כתמורה מתוך הסיבולת הכללית ובין כפיצוי נפרד מתוך דמי הפדיון;
- (3) לנכות, בהתאם לכללים שקבעה, סכומי כסף מדמי הפדיון בעד פירות ששיווקה או מדמי הפדיון בעד מיגים מסויימים של פירות ששיווקה, לכיסוי הוצאותיה בטיפול בהם, בהובלתם ובשיווקם, ולכיסוי הוצאותיה השוטפות למנגנון, לשירותים ולכל פעולה אחרת שעשתה תוך שימוש בסמכויותיה; הוראות פסקה זו לא יפגעו בזכות המועצה לגבות ממגדל או ממשווק כל סכום כסף המגיע למועצה בכל דרך אחרת.

(ב) חלק מגדל על החלטת המועצה שאין עליה אישור השרים לפי סעיף זה, רשאי הוא לערור עליה לפני שר החקלאות או מי שהוא מינה לענין זה.

פרק חמישי: סדרי יצוא

קביעת יצואן יחיד

31. (א) השרים רשאים להורות, ברשומות, כי המועצה, או גוף משפטי אחר שבשליטתה של הממשלה בלבד או שלה ביחד עם מועצה לייצור ולשיווק של תוצרת חקלאית, יהיה היצואן היחיד לכל הפירות או של מין פירות פלוני שיוצרו בישראל (להלן – יצואן יחיד); הוראה כאמור תובא לידיעת ועדת הכלכלה של הכנסת לפני פרסומה.

(ב) השרים רשאים לשוב ולהורות, כי הוראה שניתנה כאמור בסעיף קטן (א) לא תחול על מין פלוני של פירות, או שעל אף הוראה שניתנה כאמור יהיה יצואו של מין פירות פלוני מותר לפי היתר מטעם המועצה ובהתאם לתנאים ולהגבלות שבהיתר.

(ג) אין באמור בסעיף קטן (א) כדי לפגוע בזכויותיו של אדם אשר לפני תחילת חוק זה עסק ביצוא סוגי פירות פלוניים להמשיך בעיסוקו, והמועצה תרשה אותו לשמש יצואן כל עוד הוא מקיים את התנאים שקבעה המועצה, לגבי אותם פירות או מיני פירות אשר בשיווקם עסק.

(ד) על יצואן שהורשה לפי סעיף קטן (ג) יחולו הוראות סעיף 32, כולן או מקצתן. כפי שתקבע המועצה.

32. (א) יצואן יחיד רשאי, באישור מוקדם של המועצה –

סמכויות יצואן יחיד

(1) לייצא פירות שקיבל ליצוא בתנאים, בדרך, במחירים, במועדים וליעדים שנקבעו;

(2) לשלם את דמי המכר למגדלים ישירות או באמצעות משווקים מורשים לפי הוראות המגדלים, לאחר ניכוי הוצאות השיווק, לפי שיטה שקבעה המועצה באישור שר החקלאות;

(3) לשווק את הפירות בישראל או להפנותם לתעשייה מקומית, הכל באמצעות המועצה.

(ב) שר החקלאות רשאי בתקנות לקבוע כי פעולות מסויימות שיוחדו ליצואן יחיד שאיננו המועצה, ייעשו בידי המועצה או באמצעותה; תקנות כאמור יובאו לידיעת ועדת הכלכלה של הכנסת לפני פרסומן.

33. המועצה, באישור שר החקלאות, רשאית לחייב מגדלים או משווקים מורשים –

חובה לעגין יצוא

(1) לייחד ליצוא חלק מהפירות שלהם או העומדים לרשותם, ולטפל בפירות אלה בדרך שהשרים או המועצה יורו להם;

(2) להעמיד לרשות המועצה או לרשות מי שהמועצה תורה את הפירות המיועדו לייצוא – בדרך, במקום, במועד ובאריזה כפי שהורתה המועצה, ובלבד שהתמורה בעד הפירות נקבעה בוועדה הענפית, באישור שר החקלאות.

34. המועצה רשאית לקבוע בכללים –

טיפול בפירות יצוא

(1) דרכי הטיפול בפירות המיועדים ליצוא, החל ממועד הקטיף ועד למועד שבו יועמדו הפירות לרשות היצואן, לרבות תנאי אריזתם, החסנתם והובלתם;

(2) טיפולים מיוחדים שיש לתת לחלקות ולמטעים שבהם מיוצרים פירות המיועדים ליצוא, כדי להבטיח טיב, נקיין ותנאי גיהות נאותים.

35. יצואן יחיד רשאי, באישור המועצה, לנכות סכומים מדמי המכר של הפירות שיוצאו – במקום, בשיעור ובדרך שיוורו השרים – לשם מימון הוצאותיו בקשר ליצוא הפירות, לרבות הוצאות פרסומת ופיתוח שווקים, ולשם יצירת קרנות לעידוד היצוא.

פרק ששי: קרנות, היטלים ותמיכה במחירים

36. (א) המועצה, באישור שר החקלאות ובהסכמת שר האוצר, רשאית בכללים – היטלים

(1) להטיל היטלים על מגדלים, משווקים מורשים או יצואנים, ויכול שההיטל יהיה כללי, או מסוייג או מדורג לפי אזורים, לפי מיני פירות, וכן לפי עונת שיווקם, ייעודם, משקלם או צורת אריזתם של הפירות;

(2) לקבוע מועדים ודרכים לתשלום ההיטלים, לרבות ניכויים מתמורת פירות שנמכרו באמצעות המועצה, המשווקים המורשים או היצואנים או אחרת;

(3) לחייב מגדלים, משווקים מורשים ויצואנים לנהל רישום ולמסור דינים וחשבונות לצרכי ההיטלים.

(ב) היטלים לפי סעיף זה ישמשו –

(1) ליצור קרנות מיוחדות למימון הוצאות הכרוכות בוויסות שיווקם של הפירות, כגון קליטת עדפי פרי, הספקת פרי לתעשייה וייצוא פרי;

(2) לממן הוצאות המינהל של המועצה בסכום שלא יעלה על 3% מהפדיון במכירה בסיטונות של הפירות ששווקו בעונה הקודמת.

37. (א) כספי ההיטלים שהוטלו על מין פירות פלוני, לאחר ניכוי הסכום המיועד לכיסוי קרנות הוצאות המינהל של המועצה, ייזקפו לחשבון קרן מיוחדת של מין הפירות שעליו הוטלו ויוצאו למטרות המשמשות אותו מין של פירות בלבד, אלא שהמועצה רשאית –

(1) להעביר עד 10% מכספי ההיטלים האמורים לחשבון קרן כללי, לביצוע פעולות המשמשות מיני פירות שונים;

(2) לחייב כל קרן מיוחדת בהוצאותיה למינהל לפי חלוקה בין הקרנות שתקבע המועצה;

(3) באישור השרים – להחזיר למגדלים את היתרות של כספי ההיטלים.

(ב) המועצה רשאית לבחור, מבין חבריה ושלא מבין חבריה, ועדות ענפיות לכל מין של פירות, שימליצו לפנייה על דרכי הקרן המיוחדת לאותו מין.

(ג) קרן מיוחדת יכול שתהיה משותפת עם הממשלה ובמקרה זה רשאית הממשלה להתנות כי החשב הכללי ינהל את הקרן.

(ד) המועצה, באישור השרים ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, תקבע כללים בדבר הקמת הקרנות.

38. כספי היטלים שהעברו לקרנות ושמטרותיהן אושרו מטעם שר החקלאות ושר האוצר, יהיו פטורים ממס כמשמעותו בפקודת מס הכנסה³.

39. (א) להבטחת תמורה הוגנת למגדלים בעד פירות, בהתחשב בתנודות בהוצאות

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

הייצור, במחירי השוק וכציבור הצרכנים, רשאית המועצה, באישור השרים לאחר שנועצו עם שר האוצר, לקבוע דרכים אלה, כולן או מקצתן:

- (1) מחירים מובטחים לפני העונה או בראשיתה או מחירי מינימום מפעם לפעם בתוך העונה;
- (2) תמיכות כספיות;
- (3) קניית עדפים.

(ב) אישור השרים יכול שיהיה כללי או מסוייג לפי מיני פירות, מועד האסיף או כל בחינה אחרת כיוצא באלה.

(ג) המועצה רשאית להתנות את התמורה לפי סעיף קטן (א) בקיום הוראות לענין ייצור, טיפול ושיווק, לרבות הוראותיה בדבר שמירת מסגרת הייצור שנקבעה בדרך כלל או לגבי מין של פירות.

פרק שביעי: תקציב ומינהל

40. (א) חדשיים לפחות לפני תחילת שנת הכספים תגיש המועצה לאישור השרים הצעת תקציב של שנת הכספים האמורה.

תקציב המועצה

(ב) המועצה לא תוציא כספים, לא תתחייב בכל התחייבות כספית, ולא תבצע כל פעולה כספית, אלא בהתאם לתקציב שאישרו השרים.

(ג) המועצה רשאית להגיש לאישור השרים, תוך שנת הכספים –

- (1) תקציבים נפרדים להכנסות והוצאות של הקרנות, כפי שתקבע מפעם לפעם, בהתאם להוראות חוק זה;
- (2) הצעת תקציב נוסף.

41. (א) תקציב המועצה יהא מחולק לסעיפים תקציביים נפרדים של הכנסה והוצאה לנושאים השונים שיפורטו בתקציב.

מבנה התקציב

(ב) המועצה אינה רשאית להוציא כספים שלא למטרות שלשמן יועדו בתקציב המאושר, אלא אם השרים אישרו את ההצעה לפני הביצוע.

42. לפי דרישת השרים תגיש המועצה, ביחד עם הצעת התקציב השנתי, תחזית של פעולותיה.

תחזית פעולות המועצה

43. השרים רשאים לקבוע בתקנות הוראות בדבר ניהול מערכת הכספים במועצה ובקורת עליה, לרבות הגשת תקציבים ותחזיות כספיות לשרים, הגשת דינים וחשבונות לשרים ופרסום מאזנים שנתיים.

מערכת כספים

44. הנהול בעניני קבלת עובדים, תקן, שכר, גמלאות ותנאי עבודה אחרים של עובדי המועצה יהיו כשל עובדי המדינה, כתיאומים ובשינויים שתקבע המועצה באישור השרים.

עובדים במועצה ותנאי עבודתם

45. (א) המועצה תמנה, באישור השרים, ועדת בקורת לפיקוח על פעולות מנגנון המועצה ולביצוע תפקידי בקורת אחרים שהשרים או המועצה יטילו עליה מפעם לפעם.

ועדת בקורת

(ב) חבר בוועדת הבקורת לא יהיה חבר במועצה או בוועדה של המועצה שהיא בעלת סמכויות של ביצוע או של מתן המלצות לביצוע.

(ג) לחברי ועדת הבקורת זכות גישה למשרדי המועצה ולנכסים המוחזקים בידיה ולכל המסמכים, הפנקסים והחשבונוט הנמצאים ברשותה, ורשאים הם לערוך בהם כל בדיקה שתיראה להם.

(ד) ועדת הבקורת תגיש דין וחשבון שנתי לשרים ולמועצה, לא יאוחר מששה חדשים אחרי תום כל שנת כספים, והיא רשאית להגיש להם תוך כל שנת כספים הערות ומסקנות בכל ענין הכלול בתחום תפקידי הועדה.

(ה) ועדת הבקורת תקבע לעצמה את סדרי עבודתה ודיוניה.

פרק שמיני: עבירות

46. (א) מגדל, מוביל או משווק שעבר – בין בעצמו ובין על ידי עובדיו או סוכניו – קנס על הוראה מהוראות חוק זה, רשאית ועדת קנסות שהוקמה לפי סעיף 48 להטיל עליו קנס שלא יעלה על אלף לירות בשל כל דונם אדמה שבקשר אליה נעברה העבירה או קנס שלא יעלה על לירה אחת בשל כל קילוגרם פירות ומוצרים שבקשר אליהם נעברה העבירה, או שני הקנסות ביחד.

(ב) מי שנקנס כאמור בסעיף קטן (א) לא יועמד לדין על המעשה ששימש עילה להטלת הקנס.

47. (א) עבר אדם עבירה על הוראה מהוראות הפרק הרביעי או התקנות שהותקנו או ההוראות שניתנו לפיו, רשאית ועדת קנסות שהוקמה לפי סעיף 48 שהיושב-ראש שלה הוא שופט בית משפט שלום, לחייב את האדם, בצו סילוק, להשמיד תוך מועד שייקבע בצו את הדברים שלגביהם נעברה עבירה; אין בקיום הצו כדי לפטור מאחריות פלילית לעבירה שנעברה.

(ב) לא קיים אדם צו סילוק שחוייב בו, רשאית המועצה לבצע את הצו על חשבונו.

(ג) עבר אדם עבירה שביחס אליה אפשר לתת צו סילוק, רשאי מי שהמועצה הסמיכה אותו לכך לאסור, לתקופה שלא תעלה על 28 יום, את העברתם לאחר או את טלטולם של דברים שצו הסילוק עשוי לחול עליהם.

(ד) מי שחוייב בצו סילוק וזכה בערעור על הרשעתו, תפצה אותו המועצה על הנזק הממשי שסבל מחמת הצו.

48. (א) יוקמו ועדות קנסות.

(ב) ועדת קנסות תדון בשלושה והם: שופט בית משפט שלום, או חבר לשכת עורכי-הדין והוא כשיר לכהן כשופט בית משפט שלום, שמינה אותו שר המשפטים והוא ישמש יושב ראש הועדה, ושני חברים נציגי ציבור.

(ג) השרים יקבעו שתי רשימות של נציגי ציבור, האחת מתוך רשימות שהגישו להם ארגונים שהם לדעת השרים ארגונים יציגים של המגדלים והשניה מתוך רשימות שהגישו להם ארגונים שהם לדעת השרים ארגונים יציגים של המשווקים המורשים; ובלבד שחברי המועצה לא ייכללו ברשימות.

(ד) יושב ראש הועדה יקבע את שני נציגי הציבור, מתוך הרשימות שנקבעו לפי סעיף קטן (ג), אשר ידונו בענין פלוני.

(ה) הודעה על הקמת ועדות הקנסות ועל מענן תפורסם ברשומות.

(ו) שר המשפטים רשאי לקבוע את סדרי הדין של הועדות.

49. כתב אישום יוגש לוועדת קנסות מאת היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו על פי בקשת המועצה.

ייצוג המועצה
בוועדת קנסות

50. ועדת קנסות לא תטיל קנס אלא לאחר שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להשמיע טענותיו.

שמיעת הנאשם

51. הרואה עצמו מקופח בהחלטה של ועדת קנסות, רשאי, תוך 30 יום מיום שנמסרה לו ההחלטה, לערער עליה לפני בית המשפט המחוזי, ודינה לענין הערעור כדין פסק דין של בית משפט שלום בפלילים; אלא שהערעור על ביצוע ההחלטה, לרבות על צו סילוק, לא יעכב ביצועם, אם בית המשפט לא החליט אחרת.

ערעור

52. החלטת ועדת קנסות שלא הוגש עליה ערעור והחלטת בית המשפט בערעור על החלטת ועדת קנסות, דינן, בכל הנוגע לאכיפה, כדין פסק דין סופי של בית משפט מוסמך במשפט אזרחי; המועצה רשאית לנכות את הקנס מדמי המכר של פירות המגיעים לנקנס.

אכיפת קנס

53. (א) המועצה רשאית למנות בכתב, לתקופה שלא תעלה על 12 חדשים, מפקח שיהא מוסמך, כל אימת שיש לו יסוד להניח שהדבר דרוש כדי להבטיח ביצועו של חוק זה או כדי למנוע עבירה על הוראותיו —

בקורת

(1) להיכנס לכל מקום ולעצור כל כלי הובלה ולערוך בהם חיפוש, אולם אין להיכנס למקום המשמש למגורים אלא לפי צו חיפוש מאת בית משפט מוסמך, והוראות סעיפים 26 עד 30 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-41969, יחולו, בשינויים המחוייבים, על חיפוש לפי פסקה זו;

(2) לדרוש מכל אדם המחזיק או מוביל פירות — למעט כמות פירות לצריכה עצמית כפי שקבעה המועצה בכללים — שיראה את התעודות לגבי הפירות האמורים וימסור פרטים ביחס אליהם.

(ב) המפקח רשאי לתפוס פירות או כל דבר אחר שיש לו יסוד סביר להניח שנעברה בו עבירה על חוק זה, ורשאי הוא לתפוס חמרי אריזה או מסמכים העשויים, לפי הנחתו הסבירה, לשמש ראיה במשפט על עבירה כאמור.

54. (א) חייב אדם למסור למפקח, לפי דרישתו, ידיעות, דוגמאות, פנקסים ושאר תעודות שלדעת המפקח יש בהם כדי להבטיח או להקל על הפיקוח לגבי ביצועו של חוק זה.

חובה למסור
ידיעות, דוגמאות
'וכו'

(ב) דוגמאות שנמסרו לפי סעיף קטן (א) מותר לבדקן במעבדה ולנהוג בהן בכל דרך אחרת.

55. על מינוי מפקחים לפי סעיף 53 תינתן הודעה לשר המשטרה, ושר המשטרה רשאי להסמיכם, בצו כללי או מיוחד לתקופה שלא תעלה על 12 חדשים, לערוך חקירות לשם מניעת עבירות על חוק זה או לשם גילויין, ומפקח שהוסמך כאמור רשאי להשתמש בכל הסמכויות הנתונות לקציני משטרה בדרגת מפקח משנה ומעלה, לפי סעיף 2 לפקודת הפרו-צדורה הפלילית (עדות)⁵.

חקירה

4 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

5 חוקי אי"י, כרך א' פרק ל"ד, עמ' 439.

56. תשובות הנחקר לפי סעיף 55 יירשמו וייחתמו כאמור בסעיף 3 לפקודת הפרוצדורה רישום תשובות הפלילית (עדות).
57. (א) דבר שנתפס לפי סעיף 53(ב), מותר להחזיק בו עד שבית המשפט או ועדת קנסות שהוגשה לפנייהם תביעה נגד אדם על עבירה שעבר ביחס לדבר שנתפס יחליטו מה ייעשה בו; לא הוגשה תביעה כאמור תוך ארבעים יום מיום התפיסה – יוחזר הנתפס, ואם נתעורר ספק למי יש להחזירו – יכריע יושב ראש הועדה שבתחום שיפוטה נתפס הדבר, לפי בקשת אדם התובע את הדבר או טובת הנאה בו, או לפי בקשת המועצה הטוענת שהנתפס מגיע לה או שיש לה טובת הנאה בו.
- (ב) דבר שנתפס כאמור בסעיף קטן (א) והוא עלול להתקלקל אם לא יימכר מיד, בין בגלל טיבו המיוחד ובין מסיבה אחרת, רשאית המועצה למכרו במחיר מקובל ביום המכירה; דמי המכר יופקדו במועצה ויחולו עליהם הוראות סעיף קטן (א) כאילו היו דבר שנתפס.
58. על אף האמור בסעיף 57 רשאית המועצה על פי כללים שנקבעו להשמיד פירות שנתפסו לפי סעיף 53(ב) כשאננם מתאימים לתקן שנקבע לשיווק אותו סוג פירות, כאמור בסעיף 29(2).
59. מי שעבר על הוראה מהוראות חוק זה, בין בעצמו ובין באמצעות שליחו, סוכנו, פועלו או בא-כוחו, או עבר על תנאי מתנאי רשיון או היתר שניתן לפי חוק זה, או הפריע למבקר או לכל אדם אחר הפועל מטעם המועצה לכצע את תפקידיו או מנע זאת ממנו, או סירב לתת תשובות או נתן תשובות לא נכונות במסמכים שהופנו אליו מאת המועצה על פי הוראות חוק זה, דינו – קנס 10,000 לירות או מאסר חזשיים.

פרק תשיעי: הוראות שונות

60. לא יושמדו עדפי פירות אלא בהיתר מאת השר או המנהל הכללי של משרד החקלאות, והיתר כזה לא יינתן אלא אם שוכנע נותנו כי לא נמצא להם שימוש לכל מטרה מועילה, לרבות מטרת חסד.
61. כללי המועצה שלא מכוח סעיף 36 טעונים אישור השרים ויפורסמו ברשומות לאחר שהובאו לידיעת ועדת הכלכלה של הכנסת.
62. לאחר התייעצות במועצה והודעה מוקדמת לוועדת הכלכלה של הכנסת, רשאים השרים, בהודעה שתפורסם ברשומות, לשנות את התוספת.
63. הממשלה רשאית לקבוע, בין באורח כללי ובין למקרה מסויים או לסוג מסויים של מקרים, כי המועצה תשמש סוכן שלה למתן תמיכות כספיות להבטחת מחירים הוגנים לפירות ולאמצעי ייצור הקשורים בייצור הפירות שבתחום טיפולה של המועצה, ולעשיית כל פעולה אחרת.
64. (א) המועצה רשאית לבטח מגדלים – בין בהסכמתם ובין ללא הסכמתם – מפני נזקי טבע, אם על ידי יצירת קרן פנימית של המועצה או בתאגידים העוסקים בכיטוח מפני נזקי טבע; לצורך זה תהא המועצה רשאית לחייב בתשלום דמי כיטוח שנקבעו לפירות או למין של פירות, וכן לנכות מדמי המכר של פירות את דמי הכיטוח אין בהוראות סעיף זה

כדי לגרוע מזכויות כל קרן ביטוח לגבות את דמי הביטוח בכל דרך שהיא או להתנות את ביצוע הביטוח בתשלום דמי הביטוח מראש.

(ב) ביטוח המועצה את המגדלים כאמור בסעיף קטן (א), תהיה היא רשאית, בהסכמת המבוטחים, לתבוע את הנזקים שנגרמו להם, ולתת בשמם כל כתב ויתור, אישור או הצהרה השייכים לאותו ביטוח.

65. השרים, לאחר התייעצות עם המועצה ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאים בצו לקבוע אגרות בעד מתן רשיון או היתר או חידושם, ובעד הוצאת מסמך או מתן שירות לפי הוראות חוק זה.

66. השרים ממונים על ביצוע חוק זה, והם רשאים, זולת אם נאמר אחרת, להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

67. השרים רשאים לאצול מסמכויותיהם לפי חוק זה, חוץ מן הסמכות להתקין תקנות, לאשר כללים, לאשר את תקציב המועצה, לאשר נהלים לפי סעיף 44 ולתת היתר לפי סעיף 60.

68. סמכות לפי חוק זה אינה גורעת מסמכות לפי חיקוק אחר, וקיום חובה לפי חוק זה אינו פוטר מקיום חובה לפי כל דין, אלא אם נאמר אחרת בחוק.

69. (א) השרים, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאים בצו להפסיק את פעולות המועצה או לפזרה אם לדעתם –

(1) המועצה איננה ממלאת חובותיה והתחייבויותיה;

(2) המועצה אינה מבצעת ביעילות את המטרות שלשמן הוקמה.

(ב) השרים, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאים בצו לפזר את המועצה אם לדעתם השתנו הנסיבות והמגמות שלשם השגתן הוקמה המועצה.

(ג) לא יפעילו השרים את סמכותם לפי סעיף קטן (א) אלא לאחר שניתנה התראה בכחב למועצה והמועצה לא תיקנה דרכה.

(ד) לענין סעיף קטן (א) יקבעו השרים בתקנות הוראות בדבר הליכי פיזור המועצה, דרכי פרעון חובותיה והתחייבויותיה ומימוש זכויותיה, ומה ייעשה ברכוש המועצה ובעדפי הכספים המוחזקים בידיה, הכל לפי הצורך.

70. עם כינון המועצה יועברו אליה כל הנכסים שבידי החברה הרשומה בשם "המועצה לייצור ושיווק של פירוח", מקרקעין ומיטלטלין, כל זכות ראויה או מוחזקת וכל טובת הנאה שיש לה בכל נכס, וכל החובות שהחברה חייבת בהם וההתחייבויות שקיבלה על עצמה כדין.

71. חוק זה יפורסם ברשומות תוך שלושים יום מיום קבלתו בכנסת.

התוספת

22. ליצי   23. קרמבולה   24. פיג'ואה   25. פיטנגה   26. פפיה   27. אננס   28. תות עץ   29. אגוז המלך   30. בטנה   31. ערמונים   32. מקדמיה   33. אקטינידיה
זני זית אירופאיים 34. מרחביה 35. מנסנילר 36. גובו דה סיקרונה 37. שדה אליהו 5 38. קלפטה 39. קונסרווליה	1. אבוקדו 2. מנגו 3. אפרסמון 4. שסק 5. גויאבה 6. אנונה 7. כננה 8. אגס 9. חברש 10. תפוח 11. אפרסק, נקטרינות 12. משמש 13. שזיף 14. דובדבן 15. תמר 16. ענבי מאכל 17. תאנה 18. רימון 19. שקד 20. פקאן 21. שעונית (פסי פלורה)

חיים בר-לב
שר המסחר והתעשייה

חיים גבתי
שר החקלאות

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

